

Appel iværksat den 26. november 2009 af Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa til prøvelse af dom afsagt den 9. september 2009 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-227/01 — T-229/01, T-265/01, T-266/01 og T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava y Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-473/09 P)

(2010/C 37/15)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (ved advokater I. Sáenz-Cortabarría Fernández og M. Morales Isasi)

De andre parter i appelsagen: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Comunidad Autónoma de la Rioja

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede dom ophæves.
- Appellanten gives medhold i sin påstand for Retten i Første Instans, nærmere bestemt den subsidiaire påstand om annullation af artikel 3 i den anfægtede beslutning.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans, og Retten tilpligtes i givet fald at tillade den afviste bevisførelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen ved Retten i Første Instans og appelsagen, samt til at betale biintervenientens, Comunidad Autónoma de la Rioja, omkostninger i forbindelse med sagen ved Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retten har begået en retlig fejl ved at vurdere, at der i den konkrete sag ikke er et sammenfald af ekstraordinære omstændigheder, der kan begrunde en berettiget forventning om lovligheden af den omhandlede skatteforanstaltning, hvilken berettiget forventning er til hinder for et krav om

tilbagesøgning af støtte i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999⁽¹⁾, sammenholdt med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Urigtig gengivelse af retsforhandlingerne og tilsidesættelse af retten til kontradiktion. Tilsidesættelse af retspraksis vedrørende begrundelse. Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har overholdt de processuelle regler vedrørende bevisbedømmelse ved at se bort fra det materielle indhold af dokumenter på sagen.

Hverken den formelle forskel mellem den omhandlede skatteforanstaltning og den i beslutning 93/337⁽²⁾ omhandlede foranstaltning, eller det faktum, at Kommissionen kunne have begrundet selektivitetskriteriet ud fra et andet element end det, der udtrykkeligt fremgår af beslutning 93/337, eller konstateringen af, at støtten er uforenelig med fællesmarkedet, i beslutning 93/337, udgør tilstrækkelige retlige grunde til, at Retten ikke skal vurdere, om der foreligger en ekstraordinær omstændighed, der i sig selv eller i kombination med andre sammenfaldende omstændigheder i sagen er til hinder for, at Kommissionen kræver tilbagesøgning af den i beslutningen omhandlede støtte.

Retten har, ved at lægge til grund, at de omhandlede foranstaltninger i de forenede sager T-30/01 — T-32/01 og T-86/02 — T-88/02 ikke er beslægtede med den omhandlede skatteforanstaltning, — af skattetekniske grunde og på grund af omfanget af nedsættelsen, — foretaget en urigtig gengivelse af retsforhandlingerne mellem parterne, tilsidesat kontradiktionsprincippet og endvidere klart tilsidesat retspraksis vedrørende begrundelse.

Retten har begået en retlig fejl ved at lægge til grund, at Kommissionens handlemåde vedrørende skattefritagelsen og/eller skattenedslaget i 1993 — der ifølge sagens akter ikke er blevet bedømt at Retten, der derved har tilsidesat processuelle regler — ikke udgør en ekstraordinær omstændighed, der har kunnet begrunde nogen form for berettiget forventning til lovligheden af den omhandlede skatteforanstaltning, og som i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning 659/1999 kan være til hinder for tilbagesøgningen af støtten, idet tilbagesøgningen er i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

- 2) Retten har begået en retlig fejl, idet den har tilsidesat artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999, sammenholdt med proportionalitetsprincippet, der er til hinder for krav om tilbagesøgning af støttebeløb til investering, der ikke overstiger den øverste grænse for regionalstøtte.

Retten har tilsidesat det generelle proportionalitetsprincip ved ikke at vurdere, at Kommissionen tilsidesatte dette princip med kravet om tilbagesøgning af alle støttebeløbene ydet som et nedslag i skatten på 45 % af investeringsbeløbene, i stedet for kun at kræve tilbagesøgning af de beløb, der oversteg den øverste grænse for regionalstøtte i País Vasco.

- 3) Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har overholdt de processuelle regler vedrørende bevisførelse og har besluttet ikke at tillade bevisførelse som begæret af appellanten i form af fremlæggelse af bestemte dokumenter fra Kommissionen, hvilken fremlæggelse der, i lyset af Rettens begrundelse for ikke at give appellanten medhold i sin påstand, har vist sig at være væsentlig for dennes forsvar af sine interesser. Tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang, princippet om ligestilling af parterne og af retten til forsvar.

Ved at afvise denne bevisførelse har Retten tilsidesat den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang, der tilkommer appellanten, henset til at Retten har afvist en bevisførelse, der har vist sig at være væsentlig for appellanten, og hvorved dennes ret til forsvar blev krænket, fordi appellanten ikke fik medhold i sin påstand med den begrundelse, at der ikke var blevet ført bevis for det, som appellanten netop tilsigtede at bevise ved den omtvistede bevisførelse. Hvis ikke Kommissionens udtrykkelige, endelige standpunkt ved afvisningen af en klage i 1994 over skatteregler fra 1993 (herunder et skattnedslag), der i det væsentlige er identiske med den omhandlede foranstaltning gør det, så udgør Kommissionens handlemåde i det mindste en ekstraordinær omstændighed, eftersom denne handlemåde har givet anledning til en berettiget forventning til lovligheden af skatteforanstaltningerne fra 1993, hvilket har ført til vedtagelsen af den omtvistede skatteforanstaltning.

- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).
 (²) Kommissionens beslutning 93/337/EØF af 10.5.1993 om en ordning for investeringsstøtte i form af skattelettelser i Baskerlandet (EFT L 134, s. 25).

Appel iværksat den 26. november 2009 af Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya til prøvelse af dom afsagt den 9. september 2009 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-227/01 — T-229/01, T-265/01, T-266/01 og T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava y Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-474/09 P)

(2010/C 37/16)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (ved abogados I. Sáenz-Cortabarría Fernández og M. Morales Isasi)

De andre parter i appelsagen: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Comunidad Autónoma de la Rioja

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede dom ophæves.
- Appellanten gives medhold i sin påstand for Retten i Første Instans, nærmere bestemt den subsidiaire påstand om annullation af artikel 3 i den anfægtede beslutning.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans, og Retten tilpligtes i givet fald at tillade den afviste bevisførelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen ved Retten i Første Instans og appelsagen, samt til at betale biintervenientens, Comunidad Autónoma de la Rioja, omkostninger i forbindelse med sagen ved Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retten har begået en retlig fejl ved at vurdere, at der i den konkrete sag ikke er et sammenfald af ekstraordinære omstændigheder, der kan begrunde en berettiget forventning om lovligheden af den omhandlede skatteforanstaltning, hvilken berettiget forventning er til hinder for et krav om tilbagesøgning af støtte i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 (¹), sammenholdt med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Urigtig gengivelse af retsforhandlingerne og tilsidesættelse af retten til kontradiktion. Tilsidesættelse af retspraksis vedrørende begrundelse.

Hverken den formelle forskel mellem den omhandlede skatteforanstaltning og den i beslutning 93/337 (²) omhandlede foranstaltning, eller det faktum, at Kommissionen kunne have begrundet selektivitetskriteriet ud fra et andet element end det, der udtrykkeligt fremgår af beslutning 93/337, eller konstateringen af, at støtten er uforenelig med fællesmarkedet, i beslutning 93/337, udgør tilstrækkelige retlige grunde til, at Retten ikke skal vurdere, om der foreligger en ekstraordinær omstændighed, der i sig selv eller i kombination med andre sammenfaldende omstændigheder i sagen er til hinder for, at Kommissionen kræver tilbagesøgning af den i beslutningen omhandlede støtte.